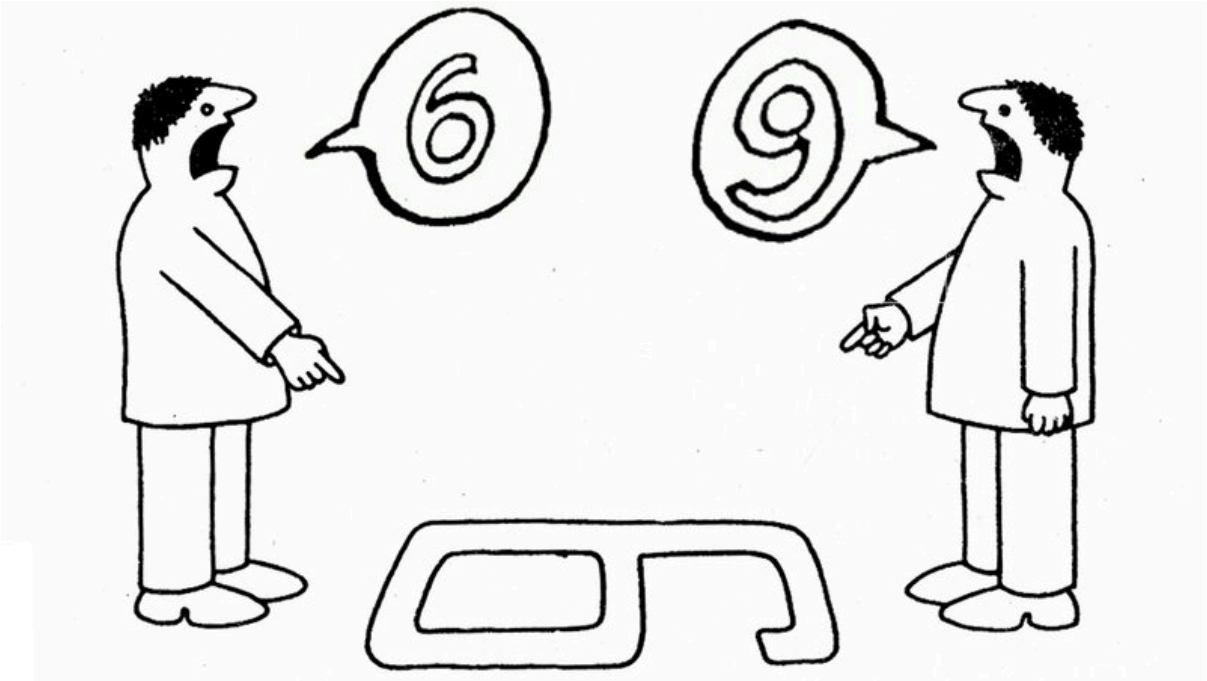
Cute Lahváček na Palapeli 14.2

Nejsem moc na delší reporty, daleko jsme nedošli, a moc zajímavých věcí se nám nestalo, tak dám report jen z jedné šifry, kde jo. Můžete se těšit na déjà vu, lidskou hloupost, paranormální aktivitu entit v šifře, foreshadowing a déjà vu. Taková jednohubka na cestu v šalině a já si aspoň procvičím psaní.

Ze začátku z šifry zjistíme, že na vystříhaných čtverečkách jsou půlky znaků, že se čtverečky do ohraničení vejdou na šířku, a že když dva překryjeme přes tu šedou část, tak se tam vejdou přesně na délku. Zároveň takhle na sebe napasujou ty poloznaky, aby vytvořily celé znaky. Víc se nám nepodaří vykoukat. Tak si skládáme čtverečky na sebe, koukáme co vychází a doufáme, že se něco stane.

A ono se něco stane:
“Tohle složí šestku.”
“Ne, to je devítka.”
”To je jak takovej ten meme.”
Jdu najít obrázek, co mi to připomnělo.

Ukazuju to týmu.
Haha, jak jim může nedojít, že by se na to měli kouknout z té druhé strany?
I zbytek týmu usuzuje, že to je vtipný, tak se tak chcem vyfotit.

Napadne mě, že tak malá číslice na fotce nepůjde vidět. Taky mě napadne, že aby to bylo na fotce vidět, mohl bych to složit z těch šedých čárek. Už si přesně nepamatuju kdy, ale někdy v procesu skládání a focení se zhrozím, že jsem asi vyluštil šifru. Tím nejstupidnějším možným způsobem. Fotku máme a oznamuju týmu, že řešení šifry asi taky máme.

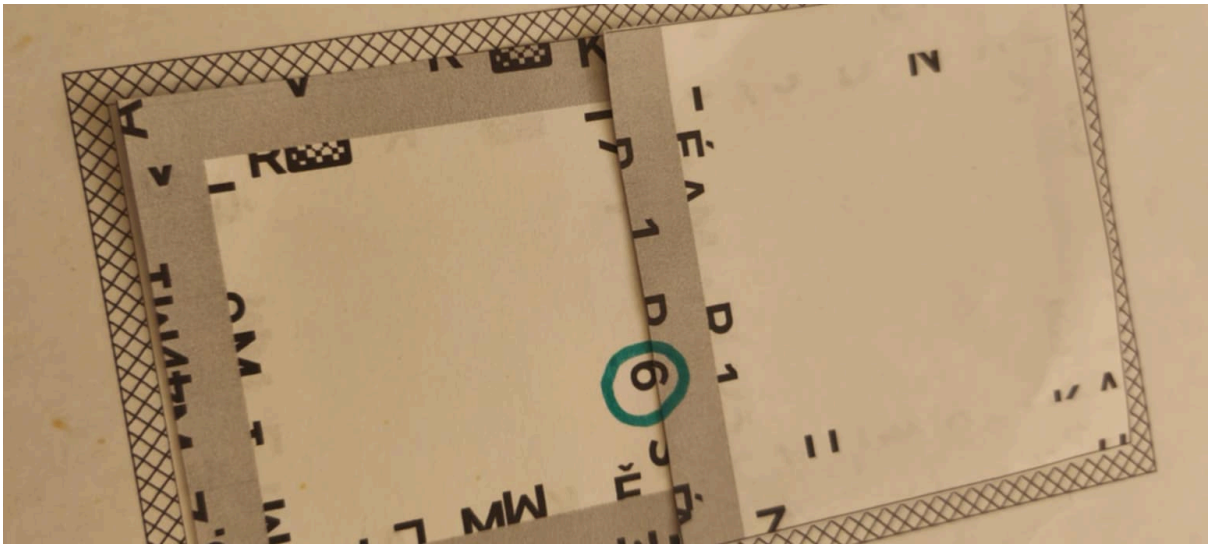
“Správně azimut 192 délka 974m [znak, co jsme nepochopili]”
Ještěže je v tajence něco co může být devítka i šestka, jinak by nás tohle možná nenapadlo.

Jdeme přibližně tím směrem a zastavujeme se, jestli jsme to nepřešli. Kousek zpátky je místo, které se zdá jako azimut 192 délka 974m, ale kousek dál je hřiště, což je dobrá lokalita na šifru. Tým se dělí na 3 a Toma, 3 jdou ke hřišti, Tom jde zpátky. Hurá! je to u hřiště. A dokonce je tu i bar u Appy! Jdu zavolat Tomovi, že máme šifru. Zároveň vyzvednu šifru a jelikož org u baru je můj táta Peťko, rovnou se ho zeptám.

Já: “Co měl znamenat ten poslední znak tajenky?”
P: “To má znamenat prostě cíl. Myslíš tu dvojku, žejo?”
(Však co jinýho bych jako myslel ne?)
>Kouknu se na papír
>Šifra číslo 4
>Vyluštili jsme šifru číslo 2
>To mi nevychádza

Přeskočili jsme šifru. Jdeme doluštit dvojku. Chyba může být realisticky buď ve stovkách metrů, stovkách stupňů, nebo v desítkách stupňů. Zjistili jsme, že to má být 162 stupňů. Tom vyzvedává trojku, připojí se k nám, všechno dobře dopadlo.

Později mi Peťko navíc připomene, že tohle už se mi stalo, když jsem s ním šel Tmou!
(Děcka, pojďte tančit TMOU 26 , kapitola 4)
Stejná čísla stanovišť, obojí chyba azimutu v tajence, a obojí končí barem. To nevymyslíš. Třešnička na dortu je uvědomění, že ta šestka (devítka), díky které jsme to vůbec vyluštili, se nám pomstila a poslala nás na špatné stanoviště.

Ty zákeřná svině!

“Wabi-sabi (jap. 侘び寂び) je pojem z japonské estetiky, který je zaměřen na přijetí krásy věcí v jejich pomíjivosti a nedokonalosti.” -wikipedie
Asi na tom fakt něco bude.
Jít s dobrým týmem, luštit dobře a dojít na dobré stanoviště je fajn.
Ale report se mi o tom psát nechce.

Díky za hru!
Ondra

P. S.: Už jsem se o tom bavil s Walem (jehož nápad o je), ale orgové, příště to prosím udělejte tak, aby tahle chyba vedla na devátou šifru místo šesté.